

[AM2022.10.20V]

Retten i Esbjergs DOM - 26. april 2022 - 98-3511/2021 - 3300-81032-00086-21

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født april 1993

Anklageskrift er modtaget den 19. juli 2021.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1,

ved den 03. juni 2021 kl. 11.32 at have ført personbil ... mod Øst (Ø) ad Nordre Boulevard i krydset med Ringkøbingvej, 6800 Varde frem mod rødt lys.

2.

færdselslovens § 118, jf. § 55a, stk. 1,

ved den 03. juni 2021 kl. 11.32 som fører af personbil ... mod Øst (Ø) ad Nordre Boulevard i krydset med Ringkøbingvej, 6800 Varde at have benyttet håndholdt mobiltelefon under kørslen (klip)

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bøde.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidneforklaring af pb. *Vidne1*.

Retten begrundelse og afgørelse:

Tiltalte har forklaret,

- at hun førte bilen,
- at hun kørte frem for gult lys i vejkrydset,
- at hun godt kunne have nået at standse op, inden hun kørte ind i vejkrydset,
- at hun forud for kørslen havde placeret sin mobiltelefon, således at den blev holdt fast mod hendes kind af hendes hovedtørklæde, og
- at den pågældende telefonsamtale var påbegyndt, inden hun påbegyndte kørslen.

Vidne1 har forklaret,

- at han i forbindelse med sin fremkørsel mod vejkrydset bemærkede tiltaltes køretøj, der drejede til højre ad Nordre Boulevard, selvom der var rødt lys i tiltaltes kørselsretning ind i krydset, og
- at han bemærkede tiltalte tale i sin mobiltelefon, som stak ud fra hendes hovedtørklæde, og
- at hun ikke holdt mobiltelefonen med sine hænder.

Efter de afgivne forklaringer findes det godtgjort, at tiltalte er kørt frem i krydset for rødt lys.

Tiltalte findes herefter skyldig i forhold 1.

Der findes derimod ikke at være ført bevis for, at tiltalte under kørslen har benyttet sin mobiltelefon i strid med færdselslovens § 55a, stk. 1.

Tiltalte frifindes derfor i forhold 2.

Straffen fastsættes til en bøde på 2.000 kr., jf. færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal betale en bøde på 2.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 6 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

.....

Vestre Landsrets 2. afdelings DOM - 20. oktober 2022 - S-1949-22

(dommerne Henrik Twilhøj, Astrid Bøgh og Rune Seest (kst.)) i ankesag

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født april 1993, (advokat Jens Graven Nielsen, Varde)

Retten i Esbjerg har den 26. april 2022 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 98-3511/2021).

Dommen er anket med tilladelse af 1. september 2022 fra Procesbevillingsnævnet.

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans og skærpeelse.

Tiltalte, *Tiltalte*, har påstået stadfæstelse. Hun har endvidere nedlagt påstand om, at statskassen bør betale sagens omkostninger, hvis anklagemyndighedens påstand tages til følge.

Forklaringer

Tiltalte har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

[FORKLARING UDELAGT]

Landsrettens begrundelse og resultat

Færdselslovens § 55 a, stk. 1, har følgende ordlyd: "Førere af køretøjer må under kørsel ikke benytte sig af håndholdt teleudstyr og andre håndholdte kommunikationsapparater, jf. dog stk. 2-5".

Færdselslovens § 55 a blev indført ved lov nr. 468 af 10. juni 1997. Bestemmelsen blev blandt andet ændret ved lov nr. 1563 af 18. december 2018.

Det fremgår af forarbejderne til lovændringen (LFF 2018-10-03 nr. 42) "Forslag til lov om ændring af færdselsloven (Klip i kørekortet for benyttelse af håndholdt teleudstyr og andre håndholdte kommunikationsapparater)" under bemærkningerne til § 1, nr. 2, som følger:

"Med den foreslåede ændring af § 55 a, stk. 1, udvides forbuddet og gøres samtidig teknologineutralt, således at der fremover vil være forbud mod benyttelse under kørsel af håndholdt teleudstyr og andre håndholdte kommunikationsapparater.

Begreberne teleudstyr og kommunikationsapparater skal forstås som enhver form for elektrisk eller elektronisk produkt, som kan udsende eller modtage radiobølger eller begge dele. Radiobølgerne skal bruges til kommunikation, herunder brug af internettjenester, eller til stedbestemmelse. Det er ikke afgørende, om udstyret eller apparatet konkret har udsendt og/eller modtaget radiobølger i gerningsøjeblikket, men alene om udstyret eller apparater giver adgang hertil.

Forbuddet vil således med den foreslåede ændring af § 55 a, stk. 1, fremover omfatte både mobiltelefoner, tablets, GPS'er, computere, smartwatches, walkie-talkier m.v. Forbuddet vil endvidere omfatte fremtidigt nyt teleudstyr og andre nye kommunikationsapparater, hvis disse produkter kan udsende og/eller modtage radiobølger med henblik på kommunikation eller stedbestemmelse. Forbuddet vil derimod ikke omfatte fysiske hjælpemidler, herunder høreapparater og pacemakere, der ikke er beregnet til egentlig kommunikation.

Forbuddet vil med den foreslåede ændring af § 55 a, stk. 1, omfatte enhver benyttelse af det håndholdte teleudstyr eller kommunikationsapparat, herunder bl.a. modtagelse og foretagelse af opkald, modtagelse og foretagelse af SMS og MMS, brug af internettet til f.eks. at læse e-mails, se film, høre musik, være på sociale medier, kommunikere via Skype eller lignende samt brug af udstyrets eller apparatets kamera og andre optagefunktioner. Det vil også være i strid med den foreslåede bestemmelse i § 55 a, stk. 1, at holde teleudstyr eller andet kommunikationsapparat i hånden for at se på uret på displayet. Da føreren ofte er nødt til at håndtere udstyret for at få uret vist på displayet, vil dette derfor også være at betragte som benyttelse i forhold til den foreslåede bestemmelse.

Det er alene den håndholdte benyttelse, som vil være omfattet af forbuddet. Håndfri benyttelse af det omfattede udstyr, f.eks. via headset, stemmestyring eller en kabelellert trådløs forbindelse, herunder USB, Bluetooth, Wi-Fi, NFC (Near Field Communication) eller lignende, vil derfor ikke være omfattet af forbuddet i den foreslåede § 55 a, stk. 1, men kan, som tilfældet er efter gældende ret, afhængig af de konkrete omstændigheder være omfattet af den generelle opmærksomhedsbestemmelse i færdselslovens § 3, stk. 1.

Der vil i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 55 a, stk. 1, være tale om håndfri benyttelse, hvis udstyret eller apparatet i kørselssituationen fuldt ud betjenes (herunder nummerindtastning, opkaldsafslutning, diktering/indtastning af sms, webadresser, koordinater, fysiske adresser m.v.) uden fysisk brug af udstyrets eller apparatets egne betjeningsknapper eller display m.v. Det vil således f.eks. ikke være i strid med den foreslåede bestemmelse i § 55 a, stk. 1, hvis udstyret eller apparatet fuldt ud betjenes ved hjælp af stemmestyring, ved hjælp af indbyggede eller eftermonterede betjeningsknapper, display eller lignende på køretøjets instrumentbræt, rat, midterkonsol eller lignende steder på køretøjet eller ved hjælp af headset.

Der vil ligeledes være tale om håndfri benyttelse i forhold til den foreslåede bestemmelse, hvis udstyret eller apparatet er anbragt i en holder fastgjort i køretøjet. Udstyr eller apparater, der ikke kan betjenes via ovennævnte tekniske håndfri løsninger, skal således være anbragt i en holder fastgjort i køretøjet, hvis benyttelsen heraf skal kunne betragtes som håndfri. Dette krav indebærer f.eks., at et smartwatch i forhold til den foreslåede bestemmelse vil være at betragte som håndholdt teleudstyr, hvis kommunikationsfunktioner ikke må anvendes under kørsel, med mindre der hertil er knyttet en håndfri betjeningsløsning som f.eks. styring via headset. Det vil dog uanset en dertil knyttet håndfri betjeningsløsning ikke være i strid med den foreslåede § 55 a, stk. 1, at kigge på sit smartwatch for at se klokken."

Tiltalte har ifølge sin egen forklaring haft mobiltelefonen placeret således, at den blev holdt fast mod hendes kind af hendes hovedtørklæde, og det kan efter tiltaltes og politibetjent *Vidne1s* forklaringer lægges til

grund, at tiltalte ikke berørte mobiltelefonen med sine hænder under kørslen. Det kan efter tiltaltes forklaring desuden lægges til grund, at mobiltelefonen i den pågældende situation ikke blev anvendt ved brug af stemmestyring, headset eller lignende.

Dommerne ... og ... udtaler herefter:

Efter forarbejderne til § 55 a, stk. 1, er der tale om håndfri benyttelse, hvis mobiltelefonen er anbragt i en holder fastgjort i køretøjet. Hvis mobiltelefonen ikke kan betjenes via de tekniske håndfri løsninger i form af stemmestyring, headset eller lignende, skal den således være anbragt i en holder fastgjort i køretøjet, hvis benyttelsen skal kunne betragtes som håndfri.

Tiltaltes benyttelse af mobiltelefonen som sket kan efter beskrivelsen i forarbejderne til færdselslovens § 55 a, stk. 1, herefter ikke anses som en håndfri benyttelse.

Efter formuleringen af færdselslovens § 55 a, stk. 1, sammenholdt med bestemmelsens formål og forarbejder finder vi, at der herefter er den fornødne klare lovhjemmel til at pålægge tiltalte straf for overtrædelse af bestemmelsen, jf. herved straffelovens § 1.

Vi stemmer derfor for at anse tiltalte for skyldig i overtrædelse af bestemmelsen som angivet i tiltalens forhold 2.

Dommer ... udtaler:

Efter ordlyden af færdselslovens § 55 a, stk. 1, er det ikke tilladt for førere under kørsel at benytte sig af "håndholdt teleudstyr". Da tiltalte ikke berørte telefonen med sine hænder under kørslen, finder jeg ikke, at situationen er omfattet af ordlyden i færdselslovens § 55 a, stk. 1.

Der er ikke i forarbejderne til § 55 a, stk. 1, taget stilling til en situation som den foreliggende, men det fremgår, at det ikke er i strid med bestemmelsen, hvis udstyret eller apparatet fuldt ud betjenes ved hjælp af stemmestyring eller benyttes ved hjælp af en håndfri betjeningsløsning, som f.eks. et headset.

Tiltaltes anvendelse af mobiltelefonen placeret i hovedtørklædet kan på nogle punkter sammenlignes med anvendelse af et headset og adskiller sig væsentligt fra situationer, hvor telefonen holdes i hånden. Jeg finder herefter, at der hverken i ordlyden eller i forarbejderne til færdselslovens § 55 a, stk. 1, er en så klar lovhjemmel til at pålægge straf, som må kræves, jf. straffelovens § 1.

Jeg stemmer derfor for at stadfæste byrettens dom og frifinde tiltalte i dette forhold.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med stemmeflertallet.

Straffen fastsættes herefter tillige i medfør af færdselslovens § 55 a, stk. 1, og bøden forhøjes med 1.500 kr. til i alt 3.500 kr.

Efter omstændighederne skal statskassen betale sagens omkostninger for landsretten.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at bøden forhøjes til 3.500 kr. Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.